

Kasvot epilepsialle

Kuva: Tomi Leporinne

Ihan tavalliset ihmiset sairastavat epilepsiaa. Silti epilepsia on edelleen kasvoton, tuntematon ja siksi pelottava. Ihmiset eivät juuri puhu epilepsiastaan, epilepsian ympärillä on edelleen hiljaista. Kun epilepsia osuu omalle tai läheisen kohdalle, se säikäyttää, valitettavasti jopa niin että sairastunut saattaa kieltäytyä tarvitsemastaan hoidosta tai kokee sairastumisen maailman loppuna.

Epilepsia on ryhmä siltään erilaisia neurologisia sairauksia, joita yhdistää taipumus saada toistuvia epileptisiä kohtauksia. Epileptiset kohtaukset johtuvat aivojen ohimenevästä sähköhäiriöstä. Aivojen normaali toiminta perustuu erittäin monimutkaiseen sähköjärjestelmään ja ihan insinöörijärjellä ajateltuna ei tietenkään ole ihme että siihen tulee myös häiriöitä. Usein. Ja tarvitaan huoltoa. Eli siis hoitoa.

Hoidettuna epilepsiaa sairastava on joko oireeton tai voi paremmin. Myös ne potilaat, joiden oireita ei saada loppumaan hoidon avulla, käytännössä aina kuitenkin hyötyvät hoidosta. Epilepsian lääkehoito on elämää ylläpitävää ja elintärkeää kuten insuliini diabetesta sairastavalle. Joskus epilepsiaa voidaan hoitaa myös kirurgisella hoidolla. Mutta onnistukseen epilepsian hoito vaatii aina sairastumiseen liittyvien tunteiden käsittelyä, itsehoidon opettelua ja hoidon ohjaamista, ei vain reseptiä käteen.

Mitä tapahtuu jos sairastumiseen liittyviä negatiivisia tunteita ei käsitellä? Terapeutti **Tommy Hellsten** toteaa uusimmassa kirjassaan ”Pysähdy – olet jo perillä” osuvasti, että tunteet, joita ei käsitellä, syväjäädytetään ihmisen sisälle ja ne jäävät odottamaan, että joku näkisi ne. Tänä aikana ihminen tulkitsee sisimpänsä häpeästä käsin. Hän ei ymmärrä voivansa huonosti, vaan kokee olevansa huono. Näin valitettavasti käy edelleen monelle epilepsiaan sairastuneelle ja tilanne ilmenee monenlaisina epilepsiaan liittyvinä turhina liitännäisongelmina ja siis myös häpeänä.

Epilepsiaan liittyviä syitä on todella monia. Syy on aina tärkeä selvittää. Epilepsiaan voi sairastua niin vauva kuin vaari. Tämän lehden sivuilta 4–9 voimme lukea muutamia mielenkiintoisia kertomuksia elämästä erilaisen epilepsian kanssa. Epilepsialiittoa on joskus syytetty siitä, että annamme liian ruusuisen kuvan epilepsian kanssa elämisestä. Emme halua antaa ruusuista kuvaa, mutta haluamme antaa kuvan siitä, mitä tapahtuu, kun ihminen pystyy kohtaamaan sairastumisen surun ja jatkamaan elämää epilepsiasta huolimatta.